

การจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยโดยใช้หลักเข้าถึง เข้าร่วม และเข้าใจเพื่อส่งเสริมความเข้าใจและสร้างความตระหนักถึงความสำคัญ

ต่อการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัย

The Learning Activity Management for Childhood's Parents
Encourages Understanding and Realizing Important Thing
for Childhood's Preparation

เกสร กอกอง¹

Kasorn Kokong

บทคัดย่อ (Abstract)

งานวิจัยนี้เพื่อศึกษาความเข้าใจต่อการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัยจากการจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยโดยใช้หลักเข้าถึง เข้าร่วม และเข้าใจ และเพื่อศึกษาความตระหนักถึงความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัยจากการจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยโดยใช้หลักเข้าถึง เข้าร่วม และเข้าใจ โดยกลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัย ระดับชั้นอนุบาล 1 -3 ในโรงเรียนอนุบาล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 5 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือแบบสอบถามความเข้าใจและความตระหนักต่อการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัย จำนวน 3 ตอน สถิติที่ใช้คือ การหาค่าความ สอดคล้องของแบบสอบถาม การหาค่าเฉลี่ยพื้นฐาน และการหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองมีความเข้าใจและความตระหนักต่อการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัยจากการเข้าร่วมกิจกรรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย โดยใช้หลักเข้าถึง เข้าร่วม และเข้าใจของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองมีความเข้าใจและความตระหนักต่อการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัยอยู่ในระดับมาก โดยด้านความเข้าใจต่อการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ เรื่องเข้าใจเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัย และด้านความตระหนักถึงความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัย พบว่า เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ เรื่องการเข้าร่วมกิจกรรมทำให้ ทราบว่าเด็กปฐมวัยควรเตรียมความพร้อมเพราะอะไร อย่างไร

คำสำคัญ(Keywords): กิจกรรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง; เด็กปฐมวัย; ความเข้าใจ; ความตระหนัก; การเตรียมความพร้อม

Received: 2022-07-04 Revised: 2022-08-31 Accepted: 2022-08-31

¹ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Faculty of Education, Phibunsongkhram Rajabhat University. Corresponding Author e-mail: kasorn.kakag@gmail.com

Abstract

The aim is to study the preparation of kindergarten students and to study the awareness of the importance of kindergarten students' preparation from educational activities which organized for their parents. The target group of this research is the parents of kindergarten students who is studying on level 1-3 under the office of basic education commission, Muang, Phitsanulok, for five schools. The tools are questionnaires of awareness on preparation understanding of kindergarten students for three parts. The statistics which were used are to find the consistency of the questionnaires, the basic average, and the standard deviation. The result showed that the parents have an understanding of the students' preparation from the activities that educated them. Their understanding is at a very good level. On the awareness of the importance of early childhood, found that participating activities is the highest average. It makes to know the preparation of early child.

Keywords: The Learning Activity Management; Childhood; Understanding; Realizing Important Thing; Preparation

บทนำ (Introduction)

การศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนทุกระดับให้มีความรู้ ความสามารถเพื่อนำความรู้ความสามารถไปพัฒนาตนเองในการเรียนการศึกษาในระดับชั้นต่างๆ และใช้ความรู้ความสามารถพัฒนา ชุมชน สังคม และประเทศชาติให้มีความเจริญรุ่งเรือง ซึ่งสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560 - 2579 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา,2017) ที่กล่าวว่า การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ เป็นกลไกหลักในการพัฒนา กำลังคนให้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุขในกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 เนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างความได้เปรียบของประเทศเพื่อการแข่งขันและยืนหยัดในเวทีโลกภายใต้ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นพลวัต ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกจึงให้ความสำคัญและทุ่มเทกับการพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของตน

การจัดการศึกษาที่สำคัญระดับหนึ่งคือ ระดับปฐมวัยที่มีหน้าที่อบรมเลี้ยงดู และจัดการศึกษาให้แก่เด็กปฐมวัยที่เปรียบเสมือนรากแก้วของชีวิต เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการอบรมเลี้ยงดู และการส่งเสริมพัฒนาการตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ตลอดจนได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสม ด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับพ่อแม่ เด็กกับผู้สอน เด็กกับผู้เลี้ยงดู หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดู การพัฒนา และให้การศึกษาแก่เด็กปฐมวัย เพื่อให้เด็กมีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นของพัฒนาการทุกด้าน อย่างเป็นองค์รวม มีคุณภาพ และเต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ,2017) และการจัดการศึกษาปฐมวัยมีหลักการสำคัญในการให้สังคม

ชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและกระจายอำนาจการศึกษาลงไปยังท้องถิ่นโดยตรง โดยเฉพาะสถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ซึ่งเป็นผู้จัดการศึกษาในระดับนี้ ดังนั้น เพื่อให้ผลผลิตทางการศึกษาปฐมวัยมีคุณภาพตามมาตรฐาน คุณลักษณะที่พึงประสงค์และสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2017) และพระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย (2019) หมวด 1 มาตรา 7 กำหนดว่า บิดา มารดา และผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้เด็กปฐมวัยซึ่งอยู่ในความดูแลได้รับการพัฒนาตามแนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กปฐมวัย และ ในหมวด 4 การพัฒนาเด็กปฐมวัย ในมาตรา 27 ข้อ 1 กล่าวว่า ให้ความรู้ ส่งเสริมทักษะ และสร้างเสริมเจตคติที่ดีแก่ผู้ดูแลเด็กปฐมวัยและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กปฐมวัยในเรื่องการพัฒนาเด็กปฐมวัยอย่างทั่วถึง ซึ่งปัจจุบันพ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการอบรม เลี้ยงดูและส่งเสริมการศึกษาของบุตรหลาน และเพื่อช่วยบุตรหลานของตนเองในการศึกษา โดยผู้ปกครองควรศึกษาและทำความเข้าใจหลักสูตรของการศึกษาทั้งสองระดับ จัดหาหนังสือ อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับวัยเด็ก มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับบุตรหลาน ให้ความรัก ความเอาใจใส่ ดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิด จัดเวลาในการทำกิจกรรมร่วมกับบุตรหลาน เช่น เล่านิทาน อ่านหนังสือร่วมกัน สนทนาพูดคุย ซักถามปัญหาในการเรียน ให้การเสริมแรงและให้กำลังใจ ร่วมมือกับผู้สอนและสถานศึกษาในการช่วยเตรียมตัวบุตรหลาน เพื่อช่วยให้บุตรหลานปรับตัวได้ดีขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2017) แต่ปัจจุบันผู้ปกครองมีค่านิยมที่คาดหวังคือ ให้เด็กปฐมวัยไม่ว่าระดับอายุใดให้อ่านออก เขียนได้ ซึ่งนานวันไปความเข้าใจผิดยิ่งมากขึ้น และความต้องการในเชิงวิชาการต่อเด็กปฐมวัยส่งผลให้โรงเรียนเกิดการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยที่ผิดเพี้ยนไปเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้ปกครอง ซึ่งแท้ที่จริงแล้วเด็กปฐมวัยควรได้รับการเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ก่อน การเขียน อ่าน และค่านิยมนี้ได้แผ่ขยายเป็นวงกว้างมากขึ้นซึ่งส่งผลต่อภาวะไม่พร้อมของเด็กปฐมวัยต่อการเร่งเรียนเขียนอ่าน เพราะการเร่งเรียนเขียนอ่านผลของมันก็คือ ถ้าเกิดความเครียดยาวนานติดต่อกัน คอร์ติซอลที่เพิ่มขึ้นจะทำลายเซลล์สมอง และก่อให้เกิดปัญหาต่อกระบวนการเรียนรู้ของเด็ก ซึ่งสอดคล้องกับKriengsak Chareonwongsak (2008) กล่าวว่า สภาพความเป็นจริง トラบไโตที่พ่อแม่หรือผู้ปกครอง ยังคงคาดหวังให้บุตรหลานของตนเองมีความสามารถด้านวิชาการ เพื่อแข่งขันสู่ระบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน คงไม่สามารถห้ามการจัดการสอนที่เน้นวิชาการให้เด็กปฐมวัยได้ ทั้ง ๆ ที่จะส่งผลกระทบต่อเด็กคือความเครียด เนื่องจาก เด็กปฐมวัยจำนวนไม่น้อยที่ไม่พร้อมสำหรับการพัฒนาทักษะการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ จนส่งผลเสียไปสู่พัฒนาการด้านอื่น ๆ แต่ในกรณีที่เด็กปฐมวัยบางคนมีศักยภาพในการเรียนรู้เกินวัย สามารถสนับสนุนการเรียนรู้ในด้านวิชาการได้ แต่ไม่ควรทิ้งการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการเล่น และการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เพราะสำคัญต่อการพัฒนาด้านจิตใจ อารมณ์ และสังคมของเด็กในอนาคต และนักวิชาการและนักจิตวิทยาในสหรัฐฯ หลายท่าน ออกมาแสดงความเห็นว่าการเร่งพัฒนาทักษะวิชาการเด็กปฐมวัยเร็วเกินไป เป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม เนื่องจากไม่สอดคล้องกับธรรมชาติของเด็กวัยนี้

ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาปฐมวัยจึงควรตระหนักถึงความสำคัญในการให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ผู้ปกครองในการพัฒนาเด็กปฐมวัยอย่างถูกต้องเหมาะสม เพราะการพัฒนาเด็กอย่างมีคุณภาพต้องอาศัยความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับเด็ก การมีส่วนร่วมของครอบครัว สถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย และชุมชนเพื่อพัฒนาเด็กร่วมกัน โดยการดูแลพัฒนาและการจัดการศึกษาให้แก่เด็กปฐมวัยนั้น ต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจและการส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกันของทุกฝ่าย ซึ่งพ่อแม่ ผู้ปกครองรวมทั้งบุคคลในครอบครัวเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดเด็กมากที่สุด และครอบครัวเป็นจุดเริ่มต้นในการเรียนรู้ของเด็ก โดยสถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยจะเป็นส่วนสำคัญที่ดูแลและพัฒนาเด็ก ซึ่งไม่เพียงแต่การทำงานกับเด็กเท่านั้น แต่ยังต้องมีการทำงานร่วมกับครอบครัว และชุมชนที่มีรูปแบบต่างๆ เพื่อการพัฒนาเด็กร่วมกัน ทั้งในการจัดโปรแกรมการให้การศึกษาผู้ปกครอง และการจัดอบรมผู้ปกครองในการดูแลและพัฒนาเด็ก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2017)

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญในการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยเพื่อ ส่งเสริมความเข้าใจและสร้างความตระหนักถึงความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัย เพื่อให้ผู้ปกครองสามารถส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยได้สอดคล้องกับหลักการการศึกษาปฐมวัยและสามารถส่งเสริมพัฒนาการและศักยภาพของเด็กปฐมวัยได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objective)

1. เพื่อศึกษาความเข้าใจต่อการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัยจากการจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง เด็กปฐมวัย
2. เพื่อศึกษาความตระหนักถึงความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัยจากการจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย

สมมติฐานการวิจัย (Research Hypothesis)

1. จากการจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยพบว่าผู้ปกครองเกิดความเข้าใจต่อการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัยดีขึ้น
2. จากการจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย พบว่าผู้ปกครองเกิดความตระหนักถึงความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัย ในระดับดี

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

วิธีการดำเนินการวิจัยฉบับนี้ ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ(Quantitative) คือการสำรวจความคิดเห็นโดยใช้แบบสอบถาม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัย ระดับชั้นอนุบาล 1 -3 ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิษณุโลก และจังหวัดสุโขทัย

จำนวน 4 ศูนย์ ได้แก่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลหัวรอ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลไกรนอก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านแม่ทุเลา และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลท่าทอง โดยผู้วิจัยใช้วิธีเจาะจงกลุ่มเป้าหมายจากความพร้อมและความต้องการของกลุ่มผู้ปกครอง เนื่องจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิษณุโลกและจังหวัดสุโขทัยมีจำนวนมาก และผู้ปกครองบางแห่งติดภารกิจ

เครื่องมือการวิจัย

แบบสอบถามความเข้าใจและความตระหนักต่อการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัย จากการจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย โดยใช้หลักเข้าถึง เข้าร่วม และเข้าใจ โดยแบบสอบถามเป็นลักษณะให้ทำเครื่องหมาย ☐ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของผู้ปกครองมากที่สุด และเป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ พร้อมบันทึกข้อเสนอแนะ ประกอบด้วย 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความเข้าใจต่อการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัย

ตอนที่ 3 ความตระหนักต่อการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัย

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยประสานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกลุ่มเป้าหมาย และส่งหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล และจัดกิจกรรม

2. ประสาน และวางแผนร่วมกับครูประจำชั้นแต่ละชั้นของทุกศูนย์ และสำรวจข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครองก่อนกำหนดเนื้อหาและกิจกรรม

3. ออกแบบกิจกรรมเพื่อให้สอดคล้องกับผู้ปกครองแต่ละศูนย์ และนัดหมายกับผู้ปกครองเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง

4. ดำเนินการจัดกิจกรรมในช่วงเดือนกันยายนถึงเดือนมีนาคม 2561 ในช่วงเวลา 8.30 – 11.00 น. โดยดำเนินการเดือนละ 1 ครั้ง โดยจัดกิจกรรมศูนย์ละ 2 ครั้ง รวมทั้งสิ้น 8 ครั้ง

5. เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมแต่ละครั้งได้แจกแบบสอบถามความเข้าใจและความตระหนักต่อการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัยแก่ผู้ปกครอง รวมทั้งสิ้น 8 ครั้ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ยพื้นฐาน(Mean) หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard deviation) และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามในแบบสอบถาม

ผลการวิจัย (Research Results)

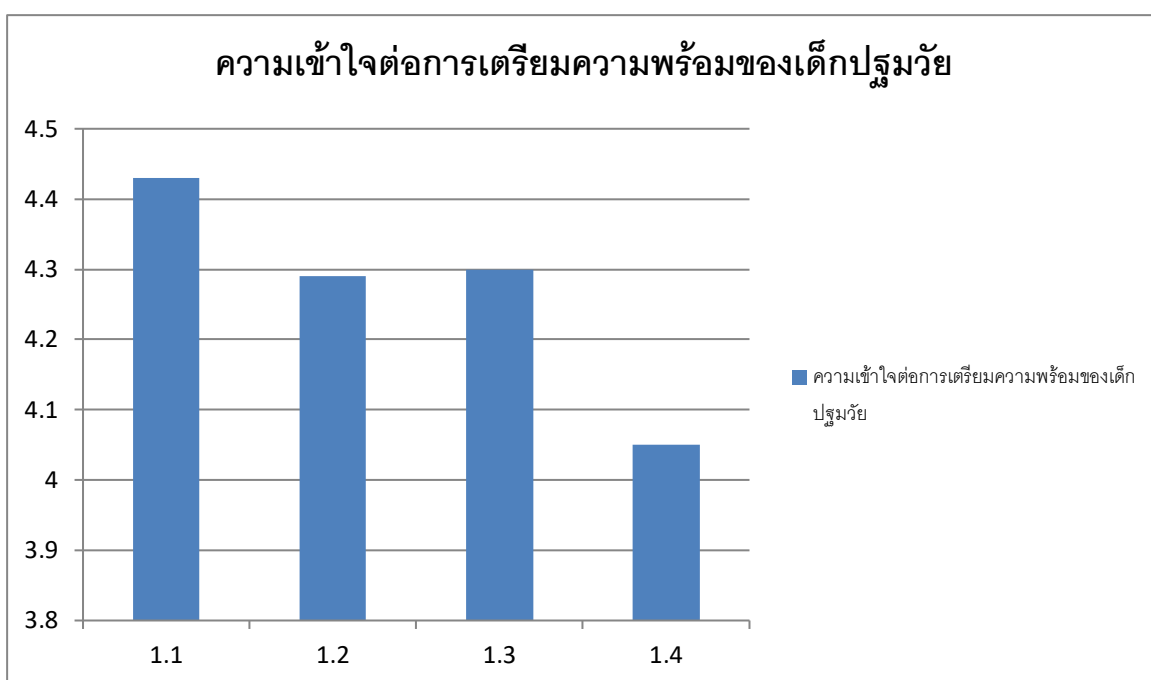
วิเคราะห์จากแบบสอบถามผู้ปกครองกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเมื่อได้ข้อมูลแล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ และแปลผลต่อไป

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความเข้าใจและความตระหนักต่อการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัย

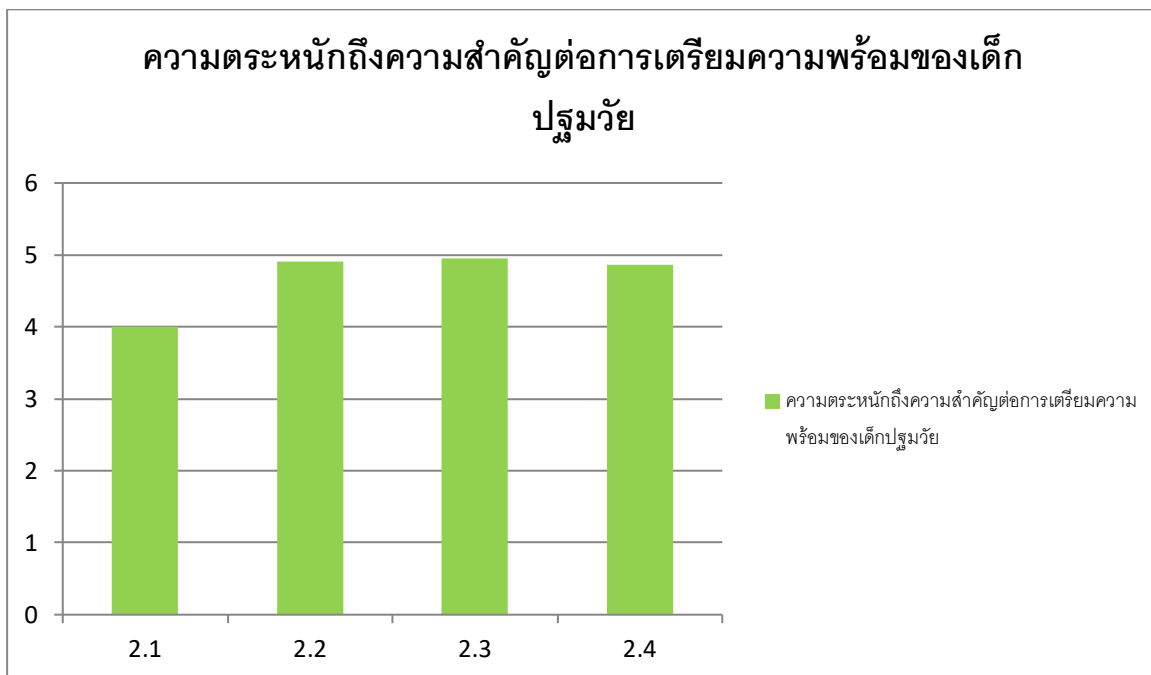
รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ความเข้าใจต่อการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัย			
1.1 เข้าใจเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัย	4.43	0.51	มาก
1.2 สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปเตรียมความพร้อมเด็กปฐมวัยได้	4.29	0.72	มาก
1.3 ได้รับความรู้เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมของเด็ก ปฐมวัยมากกว่าเดิม	4.30	0.71	มาก
1.4 เด็กปฐมวัยควรได้รับการพัฒนาทั้ง 4 ด้านก่อน	4.05	0.59	มาก
2. ความตระหนักถึงความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อม ของเด็กปฐมวัย			
2.1 เห็นความสำคัญของเด็กปฐมวัยมากขึ้น	4.00	0.63	มาก
2.2 เด็กปฐมวัยควรได้รับการเตรียมความพร้อมมากกว่าวิชาการ	4.90	0.37	มาก
2.3 การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้ทราบว่าเด็กปฐมวัยควรเตรียม ความพร้อมเพราะอะไรอย่างไร	4.95	0.36	มาก
2.4 โรงเรียนที่จะเลือกให้ลูก หลานก่อนคือโรงเรียนที่เตรียม ความพร้อมให้เด็ก	4.86	0.44	มาก
รวม	4.69	0.49	มาก

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความเข้าใจและความตระหนักต่อการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัยจากการเข้าร่วมกิจกรรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย โดยใช้หลักเข้าถึง เข้าร่วม และเข้าใจ ของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองมี ความเข้าใจและความตระหนักต่อการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.69 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D) เท่ากับ 0.49 เมื่อวิเคราะห์รายด้าน พบว่า ด้านความเข้าใจต่อการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ เรื่องเข้าใจเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัยโดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) มากที่สุดคือ 4.43 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D) เท่ากับ 0.51 ซึ่ง

อยู่ใน ระดับมาก รองลงมาคือ เรื่องได้รับความรู้เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมของเด็ก ปฐมวัย มากกว่าเดิม โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) มากที่สุดคือ 4.30 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D) เท่ากับ 0.71 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และด้านความตระหนักถึงความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมของเด็ก ปฐมวัย พบว่า เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ เรื่องการเข้าร่วมกิจกรรมทำให้ ทราบว่าเด็กปฐมวัยควร เตรียมความพร้อมเพราะอะไร อย่างไร โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) มากที่สุดคือ 4.95 และค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D) เท่ากับ0.36 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ เรื่องเด็กปฐมวัยควรได้รับการเตรียม ความพร้อมมากกว่า วิชาการโดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) มากที่สุดคือ 4.90 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ0.37 ซึ่งอยู่ในระดับมาก สามารถแสดงผลการวิเคราะห์เป็นแผนภูมิได้ดังนี้

ภาพประกอบที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความเข้าใจต่อการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัย

ภาพประกอบที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความตระหนักถึงความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัย

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย โดยใช้หลักเข้าถึง เข้าร่วม และเข้าใจผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ความเข้าใจและความตระหนักต่อการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัยจากการเข้าร่วมกิจกรรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย โดยใช้หลักเข้าถึง เข้าร่วม และเข้าใจของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองมีความเข้าใจและความตระหนักต่อการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.69 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 0.49 เมื่อวิเคราะห์รายด้านพบว่า

ด้านความเข้าใจต่อการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ เรื่องเข้าใจเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัยโดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) มากที่สุดคือ 4.43 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 0.51 ซึ่งอยู่ใน ระดับมาก รองลงมาคือ เรื่องได้รับความรู้เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมของเด็ก ปฐมวัยมากกว่าเดิม โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) มากที่สุดคือ 4.30 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 0.71 ซึ่งอยู่ในระดับมาก เนื่องจากวิทยากรเป็นนักศึกษาและเป็นคนในท้องถิ่น และมีการใช้ภาษาท้องถิ่นเดียวกันส่งผลให้ผู้ปกครองไม่กดดันหรือมีช่องว่างมากเกินไปทำให้การบรรยายและการทำกิจกรรมเป็นกันเอง อีกทั้งนักศึกษามีจำนวนมากสามารถดูแลผู้ปกครองได้อย่างทั่วถึง ซึ่งเป็นหลักของการเข้าถึง ผู้ปกครองได้มีโอกาสเข้าร่วม

กิจกรรมอย่างทั่วถึง และผู้ปกครองได้เข้าร่วมกิจกรรมอย่างสมัครใจ อีกทั้งผู้ปกครองร่วมกิจกรรมอย่างสบายใจเพราะวิทยากรเป็นนักศึกษาเปรียบเสมือนลูกหลานจึงทำให้ผู้ปกครองกล้าพูด กล้าถาม หรือแสดงความคิดเห็น กิจกรรมภาคปฏิบัติเป็นกิจกรรมง่ายๆ น่าสนใจ ผู้ปกครองสนุกในการปฏิบัติ และอยากสอนลูกหลานได้ทำเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมแก่เด็กปฐมวัย ซึ่งเป็นหลักของการเข้าร่วม ส่งผลให้ผู้ปกครองรับความรู้และทำกิจกรรมอย่างเข้าใจ และเข้าใจต่อการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัย ซึ่งเป็นหลักของการเข้าใจ สอดคล้องกับ บุปผา เรืองรอง (Ruangrong, 1995) ที่กล่าวว่า การบรรยายหรือการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองควรเริ่มต้นด้วยความเป็นมิตร มีความจริงใจ ใช้ภาษาง่ายๆ สอดคล้องกับภูมิหลังของพ่อ แม่ผู้ปกครองแต่ละคน หลีกเลี่ยงศัพท์เทคนิคที่เข้าใจยาก และใช้เฉพาะวงการใดวงการหนึ่ง สื่อการสอนจะช่วยให้พ่อ แม่ ผู้ปกครองเข้าใจเนื้อหาสาระดีขึ้น ไม่ควรเคร่งเครียดที่ดำเนินการสอนตามแผนมากเกินไป แม้จะมีการวางแผนไว้รอบครบบแล้วก็ตาม แต่ควรมีการยืดหยุ่นเพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ ผู้ให้การศึกษาจะต้องเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความสุภาพ อ่อนน้อม เปิดผยและเป็นกันเองเป็นยุทธวิธีที่จะช่วยให้ติดต่อกับพ่อ แม่ ผู้ปกครองประสบผลสำเร็จ

ด้านความตระหนักถึงความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัย พบว่า เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ เรื่องการเข้าร่วมกิจกรรมทำให้ ทราบว่าเด็กปฐมวัยควรเตรียมความพร้อม เพราะอะไร อย่างไร โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) มากที่สุดคือ 4.95 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D) เท่ากับ 0.36 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ เรื่องเด็กปฐมวัยควรได้รับการเตรียมความพร้อม มากกว่าวิชาการโดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) มากที่สุดคือ 4.90 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D) เท่ากับ 0.37 ซึ่งอยู่ในระดับมาก เนื่องจาก ผู้ปกครองได้รับทราบเนื้อหาและความสำคัญของการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัยจากเนื้อหาที่บรรยายก่อนการปฏิบัติซึ่งวิทยากรบรรยายแบบเป็นกันเอง การจัดเตรียมความพร้อมเข้าใจง่าย เพราะมีการเปรียบเทียบผลของการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นวิชาการและแบบการเตรียมความพร้อมแบบบูรณาภาพ และเหตุการณ์ต่างๆ เพื่อให้ผู้ปกครองทราบถึงผลกระทบของการจัดการศึกษาหรือการส่งเสริมความพร้อมที่ไม่ถูกต้อง และเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ของผู้ปกครองและสื่อให้เห็นภาพผลกระทบชัดเจนซึ่งสามารถเข้าถึงผู้ปกครองได้ นอกจากนี้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเสนอแนวทางแก้ปัญหาพฤติกรรมของเด็กปฐมวัย และสามารถปฏิบัติตามได้ โดยผู้ปกครองมีการแสดงออกทางสีหน้า แววตา การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของเด็กปฐมวัย และความตระหนักถึงความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัย โดยผู้ปกครองได้มีความประทับใจกิจกรรมที่ต่างๆที่เข้าร่วม คือ กิจกรรมไก่อะดัก 2. กิจกรรมช้างน้อยออมสิน 3. กิจกรรมประดิษฐ์ Box ธรรมชาติ และแสดงความคิดเห็นว่า น่าจะนำเด็กอนุบาลมาร่วมกิจกรรมด้วย ควรมีการประกวดผลงานของผู้ปกครอง และอยากให้มีการกิจกรรมดีๆเช่นนี้อีกทุกปี ซึ่งความคิดเห็น และการแสดงออกของผู้ปกครองทำให้เห็นความสอดคล้องการการประเมินหรือการตอบแบบสอบถาม ซึ่งความตระหนักถึงความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัยของผู้ปกครองแสดงให้เห็นถึงการเรียนรู้จากกิจกรรมที่จัด โดยสมองสามารถเรียนรู้กับสถานการณ์หลายๆแบบพร้อมๆกัน โดยการ

เชื่อมโยงเข้าด้วยกัน การทำเช่นนี้ได้เป็นเพราะระบบการทำงานของสมองที่ซับซ้อน มีหลายชั้นหลายระดับ และทำงานเชื่อมโยงกันเนื่องจากมี เครือข่ายในสมองเชื่อมโยงเซลล์สมองถึงกันหมด เครือข่ายเส้นใยสมองเหล่านี้เมื่อถูกสร้างขึ้นแล้ว ดูเหมือนว่าจะอยู่ไปอีก นานไม่มีสิ้นสุด ช่วยให้สมองสามารถรับรู้และเรียนรู้ได้ทั้งในส่วนย่อยและส่วนรวม สามารถคิดค้นหาความหมาย คิดหา คำตอบให้กับคำถามต่าง ๆ ของการเรียนรู้และพัฒนาความคิดใหม่ ๆ ออกมาได้ อีกด้วย (คันสนีย์ ฉัตรคุปต์;และอุษา ชูชาติ, 2002) และเออร์วิน (Ervin, 1976, อ้างถึงใน วัลภา พรหมฤทธิ์, 2007) กล่าวว่าการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมว่า คือ กระบวนการให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วม เกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ตัดสินใจ แก้ปัญหาของตนเอง เน้นการมีส่วนร่วม ใช้ความคิดสร้างสรรค์ และความชำนาญ ของประชาชนแก้ไขปัญหาาร่วมกัน การใช้วิทยาการที่เหมาะสมให้การสนับสนุนติดตามผลการ ปฏิบัติงานขององค์กร เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเท่าเทียมกัน

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 โรงเรียนหรือสถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษาระดับชั้นอนุบาลควรมีการนำหลักการจากงานวิจัยไปใช้ เพื่อให้ผู้ปกครองได้เข้าใจ เกิดความตระหนักและให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัยมากขึ้น โดยการนำวิธีการหรือกิจกรรมไปใช้ ควรศึกษาบริบท หรือพื้นฐานของผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่นั้นๆก่อน และควรมีการให้ความรู้และจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับผู้ปกครองจากนามธรรมเป็นรูปธรรมเพื่อให้สอดคล้องและส่งผลให้การจัดกิจกรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.2 จากผลการวิจัยโรงเรียนหรือสถานศึกษาระดับปฐมวัยควรเร่งสร้างความเข้าใจและให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการให้ความรู้กับผู้ปกครองเพื่อไม่ก่อให้เกิดค่านิยมที่ผิด และเกิดปัญหาจากการที่ส่งเสริมพัฒนาการเด็กในทางที่ผิดเพี้ยน โดยจากผลการวิจัยผู้ปกครองมีความอ่อนไหวทางอารมณ์และความคิด ถ้าใช้ภาษาที่เข้าใจยาก หรือมีความรุนแรงอาจส่งผลต่อทัศนคติและการรับรู้ ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยและผู้ที่ทำหน้าที่ให้ความรู้แก่ผู้ปกครองควรใช้ภาษาง่ายๆ เข้าใจง่าย เป็นผู้ให้ความรู้หรือนำกิจกรรมควรมีบุคลิกภาพที่เป็นกันเอง เพื่อให้ผู้ปกครองเข้าถึงง่าย และเปิดใจรับความรู้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยโดยใช้หลักเข้าถึง เข้าร่วม และเข้าใจเพื่อส่งเสริมความเข้าใจและสร้างความตระหนักถึงความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัยในบริบทที่แตกต่างกัน

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยโดยใช้หลักเข้าถึง เข้าร่วม และเข้าใจเพื่อส่งเสริมความเข้าใจและสร้างความตระหนักถึงความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัยกับการจัดกิจกรรมรูปแบบอื่นที่แตกต่างกัน

เอกสารอ้างอิง (References)

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2017). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- พระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย. (2002). *ราชกิจจานุเบกษา* เล่ม 136 ตอนที่ 56 ก, 30 เมษายน 2002.
- วัลภา พรหมฤทธิ์. (2007). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาในการดำเนินงานโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช. การศึกษาอิสระสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- คันสนีย์ ฉัตรคุปต์ และอุษา ชูชาติ. (2007). *ฝึกสมองให้คิดอย่างมีวิจารณญาณ*. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2017). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- Bubpha Ruangroung. (1995). *การให้การศึกษาแก่พ่อแม่เด็กปฐมวัย*. นครศรีธรรมราช: พิมพ์ลักษณ์.
- Kriengsak Chareonwongsak. (2008). *สร้างเครือข่ายร่วมมือพัฒนาเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: drdan.